

Göğü okumayı öğrenmek

OĞUZCAN ÇAĞAN

Küçük Prens'teki İş Adamı'nın (ya da Zengin mi demeliyim?), yıldızları tek tek sayıp onların sahibi olduğunu ilan edeceğini düşündüğümde ne kadar üzüldüğümü unutamıyorum. Gökyüzünde tıpkı bir bohçadan saçılmışçasına duran uzayın elmaslarını bir kişi çıkıp da kendisinin ilan edebilir miydi? Olabilir miydi böyle bir şey? Peki, ya gerçekten onlar artık birine ait olduğunda gökyüzünden kaybolurlar mıydı?

Kaç gece bu soruların türevleriyle savaş verdiğimi, bütün soruları tek tek çürütmek için ne kadar uğraştığımı oldukça net hatırlıyorum. Sonra nasıl olduysa bu oyunumu unuttum. Kuyruklyıldız Eken Adam'ı okurken de birdenbire tekrar anımsadım. Meğer o İş Adamı ya saymayı tamamlayıp yıldızların kendisinin olduğunu ilan edememiş ya da sahiplenmeye çalıştığında birileri ona engel olmuştu. Hatırladım ve içimden bir teşekkür cümlesi geçirdim hemen. Ne de olsa o yıldızlar ben dâhil birçoğunun rotasını belirlemekle kalmayıp umudunu diri tutmasına da yardımcı oluyor.

Peki ya, Kuyruklu yıldızlar?

Onlar umudun en büyüğünü taşıyor. Fakat Arno kuyruklyıldızların yalnızca umut dağıttığına değil, dilekleri gerçekleştirdiğine ve üç kişinin aynı anda tuttuğu dileği de hemen gerçekleştireceğine inanıyor. Bu üç kişiden ikincisi kardeşi Bruno ve üçüncüsü de Cocô adında bir kuzu olsa dahi.

Arno'nun babasının yokluğunda, annesi Myriam köyün fırınında çalışarak Arno ve kardeşi Bruno'ya bakmaya çalışıyor. Bu sayede de yirmi beş yaşında genç bir anne olarak hem kendini hem de çocuklarını büyütüyor. Çocuklarıyla birbirlerini büyütüyorlar. Kasabanın en sevilen insanları onlar, ta ki fırının sahibi Stevan Lorenz'in işlere daha fazla dâhil olmayı istemesine kadar. Hemen ardından da yıllardır kullanılmayan bir kulübenin bacasında ilk duman görünene kadar.

Myriam'a âşık Bay Lorenz, köydeki herkesin hemfikir olduğu üzere iyi kalpli, alicenap, fazlasıyla sevgi dolu ve yüreği tertemiz bir kimse. Nasıl belirlenebilir bir insanın iyi olduğu? Dahası nasıl emin olunabilir bundan? Köyde güç sahibi, güç merkezlerinden biri olan Bay Lorenz'in "iyi bir

insan" olduğunu söylemek için fırını her sabah aynı saatte açması, herkese pasta, börek, çörek ikramında bulunması yetiyor ve bu inanç sorgulanması dahi düşünülmeden düşüncelerden birine dönüşüyor.

Ardından da bu düşünce en çok Arno'yu mengene gibi sıkıştırmaya, preslemeye yanaşılıyor. Günün birinde aniden, Arno'nun kalbine bir dinamit yerleştiriyor Bay Lorenz. Bunun üstüne ilk gideceği yer ise, bacasından tüten dumanı gördüğünden bu yana merak ettiği ve birkaç kez de kapısına kadar gitme cesaretinde bulunduğu o kulübe oluyor.

Şimdiye kadarki her şey de bu gelişmeden sonra boyut değiştiriyor zaten. Kuyruklyıldızlar, Arno'nun ilgisini en çok bu aşamadan sonra çekiyor. En büyük anlamı bu kırılmadan sonra yüklüyor onlara. Göklerin makyajsız kraliçesine.

Yazar Angela Nanetti romanın bir yerinde "Sözcüklere sığmayan, ele avuca gelmeyen, tüy kadar hafif bir mutluluk nasıl anlatılabilir ki?" sorusunu soruyor okura, pek tabii aynı zamanda kendisine de. Ardından, roman bittiğinde, cevabı da vermiş oluyor ve tıpkı soruda tarif ettiği cinste bir mutluluğu yaşayan aileyi ustalıklı, büyük başarıyla, sevinçleriyle ve de kederleriyle anlatıyor.

Bunun üzerine başka ne denilebilir ki?

Kuyruklyıldız Eken Adam, bu aşamadan sonra, Antoine de Saint-Exupéry'nin yazdığı Küçük Prens romanının edebi akrabalarından biri sayılabilir ancak. Edebi ve umarım ki ebedi. Çünkü iyi hikâyeler, kendi ebediyetini yaratır. Ve o sonsuzluk, her şeyden başka olur.

KUYRUKLYILDIZ EKEN ADAM

Angela Nanetti

Çeviri: Nilüfer Uğur Dalay

On8 Kitap